

عنوان مقاله:

نقش آموزش های ترویجی در سرمایه اجتماعی کشاورزان خراسان رضوی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، دوره 13، شماره 57 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

محمد قربانی - استاد گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

حسین روحانی - ، دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی پردیس بین الملل دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

محمد رضا کهنسال - استاد گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهشگران سرمایه اجتماعی را مولفه مهم توسعه اقتصادی و عامل کلیدی توسعه پایدار روستایی قلمداد کرده و آموزش را عامل ایجاد و تقویت آن می دانند. این تحقیق نیز با هدف تحلیل تاثیر آموزش های ترویجی بر سرمایه اجتماعی کشاورزان در خراسان رضوی با استفاده از معادلات رگرسیون به ظاهر نامرتب (SURE) انجام شده است. ابزار تحقیق پرسشنامه بوده که ضرایب محاسبه شده نشان دهنده پایایی بالای آن است. جامعه آماری این مطالعه شامل کلیه کشاورزان استان بود که به دلیل گستردگی و پراکنش روستاها، از نمونه گیری خوشه ای دو مرحله ای بهره گرفته شد و حجم نمونه مورد نیاز، تعداد ۳۸۴ تن برآورد شد. نتایج نشان داد مولفه های چهارگانه سرمایه اجتماعی از شرایط متفاوتی برخوردارند و وضعیت کلی متغیر سرمایه اجتماعی با میانگین ۶۱/۰ نشان می دهد سرمایه اجتماعی کشاورزان استان کمی بالاتر از متوسط بوده و از شرایط مطلوبی برخوردار نیست. قوچان دارای رتبه اول و خوشاب دارای رتبه دوم بوده است. تحلیل داده ها نشان داد از متغیرهای مستقل ۱۱ گانه مورد بررسی، سه متغیر سطح سواد، عضویت در تعاونی و وضعیت مالکیت هیچ اثر معنی دار آماری ندارد و سایر متغیرهای نیز هرکدام بر چندین مولفه سرمایه اجتماعی دارای تاثیر مثبت یا منفی معنادار از لحاظ آماری می باشد. متغیر شرکت در دوره آموزشی به غیر از مولفه انسجام اجتماعی بر سایر مولفه ها و متغیر سرمایه اجتماعی تاثیر مثبت و معنادار آماری داشته که این امر نشانگر اهمیت و نقش کلیدی آموزش های ترویجی در بهبود سرمایه اجتماعی کشاورزان می باشد.

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، آموزش ترویجی، مشارکت، اعتماد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1477495>

